

Štev. 1.

V Ljubljani, 1. prosinca 1914.

Leto XV.

Jug.

Zima gleda skozi okna,
Tončku glasno se grozi:
„Pot do šole bom zasula
z belim snegom pet pedi.“

Tonček zimi se nasmeje
sladko, kakor on le ve:
„Ne verjamem, kruta zima,
pride striček Jug z goré.“

Hej, da videli ste zimo,
ko je divja šla čez breg!
Po vseh potih je nasula
pet pedi visoki sneg.

„Striček Jug, pozdravljen bodi!“
Tonček drugi dan krič ;
sneg topi se po bregovih,
solnce že z neba žari . . .

Božidar Borko.

